В ОКОТО НА БУРЯТА

„Ние сме дошли до крайния предел на съвременния свят. Няма да се мине дълго време, и ние ще влезем в една нова вълна, в едно трансформиране, затова трябва да бъдем готови. Който не е готов ще се намери в положението на онзи, който за пръв път се качва на някой аероплан. През цялото време той ще трепери от страх и нищо няма да види, ще иска по-скоро да слезе. Който е готов, ще усети един полет на духа си.”

Из „Той знаеше”, 1925

ГЛАД ЗА ЛЕТЕНЕ

„Когато у нас се зароди тази жажда, да придобием всичко онова възвишено и благородно, за което копнее душата ни, тогава Бог ще дойде: Този е пътят.”
Из „Които гладуват”, 1924

Изострен глад от дълги дни ме свива,
предъвквам болката си с кучешко търпение,
от твърдата храна ми се повдига,
мечтая за любов и вдъхновение!

Тук белите си дрехи все пера
и вечно прашни са, а аз недоизмита,
тук все се боря с болките, с глада
и никога не чувствам, че съм сита.

И тази нощ сънувах бели облаци
и как летя нагоре в небесата,
където в лъчезарни столици
ме срещат хора, близки като братя.

Доскоро мислех, че родена съм в изгнание,
далече от Родината, прокудена,
но днес живея с новото съзнание –
за служба светла вече съм пробудена.

В ОКОТО НА БУРЯТА

„Каквито и промени да претърпява човек, под чието влияние и да се намира, той всякога трябва да пази своето място, своя център, да не излиза вън от него. Не пази ли своето място, излиза ли вън от своя център, голяма катастрофа го очаква.”
Из „Външни влияния”, ООК, 1926

Влез в окото на бурята – в своя вътрешен център.
Нека отвън да бучи и да духа!
Здраво в себе си дръж всичко ценно –
ще намериш отвътре уют и разтуха.

В теб са скрити резерви от сила и смелост,
от вяра и дълготърпение.
Призови светлината – тя в теб е стаена –
и ще видиш пътека за бързо спасение.

ПРИВЕТ

Привет на всички бури, на всички ветрове,
от вас човек страхува се до смърт да не изгуби
събраното имане от много векове,
но време е да скъсаме с човешките заблуди.

Раздяла предстои ни с най-гъстата материя –
не може вече никой да се подсигури,
в окопите на егото от ужас ще трепери,
не пожелае ли отвътре да се преобрази.

Привет на всеки огън, на всеки ярък лъч –
не сте заплаха вие, а най-висока чест,
на вас се устоява болезнено и мъчно,
но пречките разчистват по пътя ни напред!

ДА ТЕ СЪБУДИ БУРЯ

Да те събуди буря, както тежко спиш –
отвътре и отвън да те разтърси –
и ти принуден да си да се разделиш
със злото в себе си преди да стане късно.

Да те пречисти буря – в теб да измете
и кътчетата най-отдалечени –
в сърцето ти да грейне невинното дете
и да настъпят най-прекрасните промени.

Да те повдигне буря и да полетиш
над всички болки и ограничения
и в бързото движение за теб да различиш
от множеството пътища най-верния!

ПРОБУЖДАНЕ

В мен изригнаха няколко спящи вулкана
и разнесоха огън, посипаха пепел,
връхлетяха сърцето ми чувства цунами,
ураганни идеи ума ми превзеха.

Разлюлях се внезапно отвън и отвътре
от истински мощно земетресение,
там нещо ме чака – може би смърт е
на всичко, което у мен безполезно е …

Като отзвук разтърсващ на бунта в природата,
в мен цялата вътрешност ври и бушува …
Какавидата буди се, пита: „Ще мога ли
най-после да стана и аз пеперуда?!”

ВРЕМЕ ЗА ГЕРОИ

„Аз наричам герой онзи, на когото никой не може да отнеме Любовта. Аз наричам герой онзи, на когото никой не може да отнеме Мъдростта. Аз наричам герой онзи, на когото никой не може да отнеме Истината.”
Из „Плодът на дървото”, 1925

Не бездействай и не спи,
развивай качествата свои,
непрестанно работи,
че е време за герои.

За дълго ти недей тъжи
и от нищо не се бой,
непрестанно се учи,
време е да си герой.

Дори светът да се тресе,
да губи своите устои,
ти моли се от сърце,
че е време за герои.

Внимавай, бдителен бъди,
обмисляй всеки избор свой –
любов и разум прояви,
време е да си герой.

РАЗШИРЕНИЕ

Спомени, навици, стари програми,
минало, обсебило настоящето,
все вас ви предъвквам и с вас се храня
и в мрежите ви редовно се хващам.

Промъкнали сте се в мислите ми,
върху чувствата ми сте повлияли,
в сънищата си откривам следите ви,
познатите кадри преживявам наяве.

Но в мен отскоро се разразява буря
и всичко нагоре с краката полита,
не остава ни един камък, ни един бурен,
отживелите схеми умират разбити.

Вече нямам спомени и утвърдени модели -
разчиствам останките с любов и смирение …
Разширяват се всеки ден мойте предели
и отваря се място за вдъхновение …

СВОБОДЕН ГАЗ

Ти си малка молекула –
плуваш в купичка вода,
от комфорт си се надула –
дремеш в течната среда.

Неочаквана промяна
те изкарва от съня,
на котлона те нагряват
и раздвижваш се в съда.

Колко много молекули –
всички полудели бързат,
трият се едни във други –
ти си част от този пъзел.

В купичката ври водата,
буря чак се разразява –
ту си горе, ту си долу
и страхът те завладява.

Как кипи и как клокочи
и се вдига силна пара –
преподават ти уроци
как свободен газ се става!

ВЪТРЕШЕН ПОКОЙ

„Съвременните хора не разбират благата. Има нещо анормално. Всичките хора са пияни. Опиянение има. Един омагьосан кръг..."
Из „Няма да ожаднее", НБ, 1938

Отвънка не очаквай дори за миг покой –
не чувстваш ли как всичко вече мърда?
Разтърсено напуска вековния застой,
от новите енергии разбужда се и тръгва!

Как бие учестено сърцето на Земята!
Завихрена вълнува се, изригва и потръпва.
Мравуняци от хора браздят ù днес снагата,
въртят се омагьосани в лудешкия си кръг.

Отвънка не очаквай дори за миг покой –
ще има напрежение, емоции и врява...
Дълбока оран това е, обръщат се устои
и плявата изгаря се, зърното се посява.

Отвътре ще намериш ти истински покой –
щом стаичката твоя най-накрая светне,
с усърдие изчиствай слой след слой,
изпълвай храма си с молитвен трепет.

МРАК И СВЕТЛИНА

„Във всеки човек има една тъмна зона, в която се крият всички отрицателни качества, които могат да го унищожат. Особено силно се проявява тази зона в човека, когато той се стреми към чист, възвишен живот, към нови светли идеи."
Из „Степени на съзнанието", ООК, 1939

Щом стремиш се към живот възвишен,
приготви се да посрещнеш мрака –
в тази зона крият се и дишат
зверове, които тебе чакат.

Ти с бронята на Любовта се облечи,
на разума размахай, буден, меча.
Ако си слаб, за злото сляп бъди,
защото иначе на гибел си обречен.

Ако си силен, с радост се срещни
с онази своя тъмна половина
и господарят кой е ти ù покажи
и превърни я в най-послушната робиня.

Дори отвсякъде да те обхване мрак
не се плаши, не се разколебавай.
След всеки залез изгрев идва пак,
ти с тази мисъл всяка сутрин ставай.

КЪМ НОВИ СВЕТОВЕ

„Ние сме зрители на туй, което става, и трябва само да използваме условията, при които Бог ни е поставил.”
Из „Упътване”, ООК, 1923

За да не бъдеш хванат в мрежата на хаоса
и да не станеш жертва на пресметната уловка,
ти към небето изгради си светъл мост
и подготви се вътрешно за всяка постановка.

Започне ли край теб светът да се руши
и всичко да завлича най-мътното течение,
не се мъчи да плуваш, а вътрешно реши
какво ти носи радост, покой, освобождение.

За него се хвани – то мисълта ти ще раздвижи,
от коридора тесен и задънен ще те изведе –
пред теб ще се отворят неподозирани врати,
ще се издигнеш по спиралата към нови светове.

ПРЕЗ ИЗМЕРЕНИЯТА СКОК

„Мирът се явява в света всякога след един катаклизъм, след едно голямо разбъркване. Та, като дойдат разумните същества да разбъркат всичко в света и после се заемат да поставят всичко в съчетание, казваме, че в тази държава има мир, има ред и порядък.”
Из „Миротворци”, 1924

Когато те застигне лавина от събития
и в никоя посока не ти остане ход,
на някой връх качи се – там чакат те открития
как точно да извършиш през измеренията скок.

Качи се да погледаш как бурята се вихри,
как всичко закипява в един водовъртеж,
как тази центрофуга от злото те пречиства …
Това е уникална възможност за растеж!

Когато хаосът разгърне морето от възможности
и се почувстваш като лодка в бушуващи вълни,
ти знай, че безпорядъкът привидно много сложен е
и може, пожелаеш ли, да се подреди …

ХВАНИ ВИСОКАТА ВЪЛНА

Остави лъжите на един залязващ свят,
не се привързвай към културата на зримото,
за истината прогледни, за близкия обрат,
когато триизмерният живот ще си замине.

В теб дремят скрити сили, неподозирани възможности,
хвани високата вълна, която се задава,
сърфирай окрилен, щом енергийните потоци
започнат да приииждат от горната октава.

В хармония бъди, готов за изненадите,
непоклатим, да устоиш на всички трусове,
което другите убива или пък наранява
за теб да бъде дар, а не жестока трудност.

В нещастието виждай нещо радостно,
на грозното придай стремеж да е красиво
и в тези смутни времена на срив и хаос
създай пространство вдъхновяващо и живо!

НА МЪДРИЯ И СИЛНИЯ

Днес рухна и последната опора,
която външно моя свят крепи,
натрупах болка, напрежение, умора,
но егото ми се научи да търпи.

Загубих здраве, после и богатство,
в дома, в семейството редът се наруши.
Преди на работа поне отивах с радост –
сега професията даже ми тежи.

Излизам сутрин сякаш съм на фронта –
по улиците дупки и псувни,
телата ни превозват се в транспорта,
а в неуюта дремят нашите души.

Не ми остана вън опорна точка –
разпада се това, което хвана …
И помощта приятелска оказва се неточна,
и всяка сигурност оказва се измамна.

Едно остана ми накрая да изпробвам –
на Мъдрия и Силния да се предам –
да предоставя в мен да управлява Господ
и пълна свобода за всичко да му дам!

СВЕЩЕНИ ДУМИ

Тежи ми като камък въпрос неразрешен,
на пътя ми стои и ме препъва
и взорът ми нагоре е вече устремен
и *„Боже Господи! ”* душата ми изпълва.

И ето неусетно пристига помощта,
изпълват ме спокойствие и вяра.
И трудната задача аз леко ще реша,
защото зад гърба ми Бог помага.

И камъкът за радост взе да се топи,
да се смалява като бучка лед
и вътрешно си казах: *„Аумен, Амин! ”.*
Щом Бог е в мен, настава мир и ред.

Видях как всичко движи се по Неговата воля
и мястото съзрях си, почувствах се частичка,
която преминава от хаоса в покоя
и тихо произнася: *„Любов, Любов към всичко! ”*

БОЕЦ НА ЛЮБОВТА

„Та някои от вас ще ги пратим да си държат изпита там, на бойното поле. Ние ще използваме всички условия. Ние не създаваме войните, но вие, като ученици, трябва да се изпитате.”
Из „Упътване”, ООК, 1923

Не е война, а трябва да си силен
и няма бедствие, а трябва да си смел;
тук долу може всеки да загине
ако не знае да лети като орел.

И нямаш враг, а трябва да си зорък,
заплаха липсва, а си длъжен пак да бдиш;
тук всяка ситуация урок е
и важно е мига да не проспиш.

Учител нека Разумът ти стане,
а спътница – Добродетелта,
талантът да е твоето имане,
оръжие да бъде Любовта!

ЛЯСТОВИЧКА

„Всичко можем да направим, като имаме Божията Любов в себе си.”
Из „Любов към Бога”, 1931

„Любовта забулва само лошите, кривите, отрицателните неща. Любовта вижда само красивите, великите и възвишените неща.”
Из „Магическата сила на Любовта”, 1940

Крилата ми на лястовичка плаха
сковани са, измръзнали от страх,
как трудно ми е пак да ги размахам
и да се стрелна в тъмнината с тях.

Отвън условията вече ме притискат
и нещо кара ме отвътре да избирам
дали в тревата да полегна ниско
или над всички страхове да се издигна.

Изпълва ме любов към Светлината –
крила разтварям смело и политам,
в движение изглежда по-ведра тъмнината
и в полет по се чувства космическият ритъм.

КАТО ЦВЕТЕ

„Когато дойдат добрите условия всеки знае да живее, но малцина знаят да живеят в страданията."
Из „Изгревът", т. 5

Учителю, учи ме да издържам,
когато в мен настане пълен мрак
и моят ум с илюзии е вързан,
а пък сърцето ми сковано е от страх,

когато цялото ми същество трепери
от болка, преумора, напрежение
и малодушно съжалявам себе си
или виня живота – Божие творение.

Учителю, учи ме да търпя,
когато дойдат трудните условия
и тесен стане през скалите пътят –
да зная как най-правилно да ходя.

И като Теб разумно да изчаквам
да се надухат, набеснеят ветровете,
а слънце щом огрее, нежна чашка
към него да отворя, като цвете …

БЛАГОДАРИ

„Да благодарим за малките страдания, които ни сполетяват. Ако не благодарим за тях, ще дойдат по-големи страдания. Ако благодрим за малките страдания, ще дойдат големите Божии благословения.”
Из „Старото отмина”, УС, 1937

Когато губиш почва под краката,
защото всичко се тресе или руши
и сякаш преобръща се Земята,
дълбоко в себе си благодари!

Когато те обхване странна болест
и всяка клетка в теб се умори
и сякаш се прекъсва твоят полет,
дълбоко в себе си благодари!

Когато нямаш сили да загърбиш,
това, което в примка те държи,
и се намери някой смелост да ти вдъхне,
дълбоко в себе си благодари!

Когато вътрешно пречистят те стихии
и нов живот у теб се зароди,
и видиш, че те пазят водачи и светии,
дълбоко в себе си благодари!

ВЪТРЕШЕН РЕМОНТ

Работят сили тайствени над мен:
прокарват в мозъка ми светещи пътеки,
превръщат гърлото ми в духов инструмент
и бавно разкопават ми сърцето.
Работят по най-смелия проект –
топят препятствия, създават нови връзки,
ремонтът им изглежда ми нелек
и сигурно големи средства пръскат.
Нали тук-там съм твърда канара,
която все оказва съпротива …
Ще трябва вече да се примиря
пред този План, пред тази Светла Сила,
която вътрешно ме срива и гради
и за съпътстващите болки лек ми дава,
извайва ме по-будна от преди -
според една Божествена представа.

ВРЕМЕ ЗА ЛЮБОВ

„Много се е говорило за Любовта, много се говори и сега, но все пак тя остава неразбрана и неприложена.”

„Едва сега хората започват да разбират, че единствената сила, която ще оправи света, е любовта.”
Из „Магическата сила на Любовта”, 1940

Казват: „Не е време за истинска любов”,
времето било на връзките нетрайни,
на сделките, в които не участвал Бог,
на кървавите разпри и пошлите реклами.

Казват: „Не е време за истинска любов”,
не можела тя в кризи да вирее
и никой да се жертва за друг не бил готов,
защото е настъпило най-користното време.

Казват: „Не е време за истинска любов”,
щом всичко пазарлък е и всичко е с пари
и нямало да срещнеш поет и философ,
който да е верен на висшите идеали.

Аз казвам, че е време за истинска Любов,
че даже не съзнаваме основната си нужда,
че гладни са душите ни за този трепет нов,
който ни подготвя за велика служба!

Антония Йорданова